

28 Şubat Dönemi Geri Gelebilir mi?

Elbette geri gelebilir! Hem de öncekinden daha beter ve ağır şartlar eşliğinde! Çünkü, eski 28 Şubat döneminde ideolojik tahakküm kamu sektörünü, kısmen özel sektörü ve ortak sosyal alanları kapsıyordu. Allah ıslah eylesin, bozduklarını da düzeltmeyi nasip eylesin ama; şimdiki yönetim sayesinde işin içine AİLE gibi özel ve mahrem alanlar da katıldı. Artık hiç kimse, hiç bir yerde güvenli değil. Babalık hakları ve yetkileri tamamen yok edildi. Aile birliği ve dokunulmazlığı da kalmadı.

Evli çiftlerin yatak odalarına dahi kolayca müdahale edilebiliyor artık. 28 Şubatta, ideolojik tanrılar ve onların gönüllü kullarının despotlukları tahakküm sürüyordu. Şimdi bu tanrıların arasına kadını ve LGBT sapkınlarını da aldılar. Feminizm “Devlet mekanizmasından daha güçlü” kılınan yasal bir tabuya dönüştü. LGBT için de neredeyse aynı durum söz konusu. Zaten küresel sosyal mecralarda, LGBT sapkınlıkları korumaya alınmış gruplar arasında işlem gördüğünden, aleyhlerindeki mesajlar kaldırılmakta, yayında ısrarlı eden hesaplar da derhal kapatılmaktadır.

Tekrar 28 Şubat ortamına dönersek, bizler de ailecek o zulüm rüzgarlarına maruz kaldık.

Mesela, Açık Öğretim Fakültesinde okuyan bir hanım için için mutlaka “başı açık” resim dayatması yapıldığı için sıkıntıya girilmiş, küçük bir kızın vesikalık resmine photoshop programıyla o hanımın yüzünü transfer ederek çözüm bulmuşlardı. Sınavlarda ise başörtüsü üzerine peruk gibi trajikomik yollara başvurmak zorunda kalanlardan birisi de bizim Hanımdı.

Hanımın başörtüsü 1991’de göreve başladığımızdan beri vardı. Erzincan ve Erzurum’da herhangi bir sıkıntı olmadan çalışabilmişti. 1993 yılında Kocaeli’ne tayinle geldiğimizden bir süre sonra, Başörtüsüne yönelik taciz ve uyarılarla karşılaşmaya başladık. Sağlık Ocağı doktorlarına Sağlık Müdürlüğü ve Kaymakamlık tarafından başörtüler açılın baskısı yapılıyor, onlar da bize yansıtıyordu. Gözlerden uzak kalması ve başörtüsünü rahat kullanabilmesi için, kendi rızamızla Kocaeli’nin bir dağ köyündeki Sağlık Evine tayin isteyerek kısmen rahatlamıştık. O dönem ben de Sağlık Bakanlığının İstanbul’daki Sağlık Eğitim Enstitüsünü kazanarak okumaya başlamıştım. Hanımın başörtüsü sorununu çözmek için Refah Partili bir belediyeye yatay geçişini yaptırarak rahatladık çok şükür. Bu geçişte rızası ve katkısı olan büyüklerimizi her zaman dua ve minnetle anıyoruz. Böyle bir imkanı olmayan kardeşlerimiz ise yoğun zulme maruz kaldılar maalesef.

Ankara’da askerlik yaparken ziyaretime gelen Hanımı ve çocuğumu kapıdaki askerler içeri almadılar. Gerekçesi de başörtüsünü “toplu iğne” yardımıyla tutturmasıydı. Toplu iğneleri çıkartıp başörtüsünü çene altından kabaca bağlayınca girişi izni verilmişti. Koskoca askeriye’nin işi gücü yokmuş gibi, bir kadının başındaki toplu iğneyi düşman ve ideolojik açıdan sakıncalı görüyordu.

Belediyeler de bir nevi küçük devletler gibidir. Belediye Başkanları değiştiğinde atmosfer ve iklim tamamen değişebilir. Bu durumu da bizzat tecrübe ettik. İlk iki evladımız eşimin görev yaptığı belediye çocuk yuvasına gitmişti. Refah ve Ak Partili dönemde, çocuk yuvalarındaki evlatlarımızın milli ve manevi değerlerinin de gelişmesi için dikkat ediliyordu. Sofra ve uyku duası gibi kısa ve hoş ezberleri, Hz. Peygamberimizi ve önemli tarihi devlet adamlarımızı öğreten güzel etkinlikleri oluyordu. Belediye çalışanları evlatlarımız için her açıdan hassas ve gayretli, bizler de mutlu ve güvenli hissediyorduk.

Belediye seçimini CHP kazanıp yönetim değişince, bitti sanılan 28 Şubat dönemi belediyede tekrar geri geldi. Kurum içinde cadı avı gibi dindar personel ayırıştırması yapıldı. Bütün eski kadrolar sağa sola dağıtıldı. Kreşte öğretmenlerin namaz kıldıkları küçük mescit odaları iptal

edildi ve seccadeleri toplanarak çöpe atıldı. Sadece çalışan personel için değil, eğitim gören çocuklar açısından da iklim ters yüz oldu. Bütün milli ve manevi eğitim konuları iptal edildi. Sabahtan akşama kadar katıksız Kemalizm işlenerek çocukların değer yargıları alt üst edildi.

Son evladım olan kızım da bu döneme denk gelmişti. Evde kendisine güzelce öğrettiğimiz Allah ve Hz. Muhammed isimlerini bile unuttur gibi oldu. -Yavrum bizi kim yarattı? Sorumuza tatlı bir şekilde -Bizi Allah yarattı babacığım diyen kızımız, aynı soruya CHP'li çocuk yuvası yönetiminden bir süre sonra "Bizi Atatürk yarattı!" demeye başladı. Nasrettin Hoca'nın görsellerine bile tahammülleri olmadığı gibi, yılbaşlarında çocuk kreşinin her yerini çam ve Noel baba süslemeleriyle doldurdular. Kreşin girişine Noel Baba, süslü çam ağacı ve şömineye varıncaya dek ayrıntılı köşeler kurdular. Bunları gördükten sonra kızımı aynı yerde tutmaya devam etseydim, kim bilir ne kadar kötü ve kalıcı etkileri olacaktı. Biz de kızımızın kaydını buradan sildirdik. Güvenebileceğimiz özel bir çocuk yuvasına vererek tedbir aldık.

28 Şubat döneminin elbette çok boyutları var. Ekonomik tahakkümle lokantalara varıncaya dek yapılan sermaye bölücülüğü, eğitimde gasp edilen haklar ve haksız uygulamalar, bürokraside hakim olan baskıcı zihniyet, ülke kaynaklarının belli yerlere akıtılması gibi çok farklı etkileri yaşandı. Bu etkilerin bazıları şekil ve adres değiştirerek bugün de aynen devam ediyor.

Son 20 yıldır özellikle inanca bağlı kılık kıyafetler, ibadet özgürlüğü ve eğitimde fırsat eşitliği açısından bariz bir rahatlamanın ve özgürleşmenin olduğu açıktır. Bunu inkar etmek ve gerçekleşmesine vesile olanlara teşekkür etmemek haksızlık olur. Sorun şu ki; bu güzel çözümler sağlam dayanaklar ile kalıcı kılınamadı. Belediyelerde yaşanan iktidar değişiminde olduğu gibi, genel yönetimin değişmesi halinde de yaşanacak riskler için tedbir alınmadı. Örneğin, başörtüsü temelinde inançlara göre giyinme hakkı anayasal ve yasal güvence altında değil henüz. Yönetmelik güncellemeleri ile sağlanan özgürlükler tekrar aynı şekilde ve hızla kısıtlanabilir kırılabilirlikte.

Memur erkeklerdeki sakal yasağı, tıpkı şapka kanunu gibi fiilen uygulamadan kalkmış olsa da mevzuattaki yerini halen koruyor. Gelen iktidarın sakal yasağını tekrar güncelleme kararı olursa, uygulamaya alınması için hiçbir engeli yok.

Eğitimde fırsat eşitliğini sağladık çok şükür. Ama halen ateist ve materyalist felsefeli, asla milli olamayan eğitim müfredatını bir türlü düzeltmedik! Eğitim sisteminde ve

uygulamasında Fulbright Sözleşmesi ile kurulan ABD hegemonyası yine sürüyor. Tarihimizi, değerlerimizi, medeniyetimizi ve kültürümüzü yeni nesillere sağlıklı aktaramıyoruz. Sansürlü çarpıtılmış bilgi kirliliğinden çocuklarımızı koruyamıyoruz.

Uzun lafın kısıası, söylemeye çalıştığım şudur:

28 Şubat'ın karanlık günlerine tekrar dönmek istemiyorsak, kanunlarımızda ve eğitim sistemimizde kalıcı düzenlemeleri yapmalı, din ve vicdan özgürlüğünü, tartışma ve saldırı konusu olmaktan temelli kurtaracak tedbirler almalıyız. Dini günlerde ve saatlerde ibadet, başörtüsü, sakal ve kılık kıyafet özgürlüğü anayasal ve yasal güvenceye kavuşmalıdır. Eğitimde kadim medeniyetimizi dışlayan, sansürleyen ve çarpık ideolojilerle bozan müfredatın her yeri elden geçmeli, ABD dayattığı için Türkiye'de kurulan, Fulbright "Birleşik Devletler Eğitim Komisyonu" derhal lağvedilmelidir. Bu özgürlüklerin devamını, kendi iktidarlarının sürmesine bağımlı kılanların üzerinde bütün Milletin vebali vardır. Devlet vasıtası, sürücüsü değişse bile bozuk yollara ve yanlış yönle gitmeyecek sağlam koruma mekanizmalarıyla güçlendirilmelidir. Gelenlerin keyfi tavırlarıyla nesillerin imanı, eğitimi ve ahlakı deneme tahtasına çevrilememelidir. Eskinin hastalıkları tam tedavi edilmeden, adeta ağrı kesicilerle üstü örtülmüştür. Fırsatını bulunca hemen ve daha beter hortlayacağı açıktır. Bu hastalıkları kalıcı şekilde tedavi etmeden, aile ve sosyal politikalarda yeni hastalık alanları açanların vebali ise daha da büyüktür. O yüzden aile konularında da acilen iyileştirme çalışmalarına başlanmalıdır.

Tedbir alınmazsa, gelecekte yaşanacak 28 Şubat süreçleri çok daha yıkıcı, bölücü ve ağır olacaktır. Kişisel ve siyasal hırslarımızı bir kenara bırakarak, kalıcı yapısal düzenlemeleri gerçekleştirmek hepimizin boynuna borçtur. Herkes bu borçtan, yetkisi ve imkanı ölçüsünde sorumludur. Yüce Allah, halkımıza o karanlık 28 Şubat günlerini tekrar yaşatmasın, buna niyetlenenlere de fırsat vermesin. Amin.

[Anladık, Sağlık Personeline Haklarını](#)

Vermeyeceksiniz! Bari Yemeklerini İyileştirin!

Türkiye’de, kamu hizmeti veren sektörler arasında en çok yıpratılanlar ve üvey evlat muamelesi görenler kimlerdir? diye sorulsa, “Sağlık Çalışanlarıdır” cevabını vermeyenlerin, ya vicdanları kararmıştır, ya da acı gerçeklerle irtibatı kopmuştur!

Tüm kamu çalışanları arasında, bakanlığı fark etmeksizin mağdur bırakılan Yardımcı Hizmetler Sınıfı (YHS) ve Genel İdari Hizmetler (GİH) Sınıfı düz memurların dışında, henüz kadroya geçemeyen sözleşmeli personeller ve Milli Eğitim’de sefaletle mahkum edilen ücretli öğretmenlerimiz de var elbette.

Söylemeye çalıştığım, bütün bir hizmet sektörü olarak, sağlık personelinin hekimler dahil 39 branşına birden yaşatılan kronik sıkıntılardır.

Birkaç örnek vererek, sağlıkçıların makus talihini hatırlatmak, sonra da esas konumuza değinmek isterim:

Bazı mesleklerin zor ve tehlikeli şartlarından dolayı, yıpranma payı hesabı ile vaktinden biraz önce emeklilik haklarının verildiği malumunuzdur. Yıpranma payları mesleğin zorluğuna ve risklerine göre kanunla tanımlanmıştır. Güvenlik güçleri, maden işçileri gibi kesimlerde zaten bu uygulama vardı ve her yıla 90 gün gibi anlamlı seviyelerde veriliyordu. Böylece, her 4 yıla

1 yıl yıpranma payı eklenerek emeklilik hesabına gidiliyordu. Sağlık çalışanları mesleki hastalık, zor çalışma şartları ve yoğun şiddete maruziyetlerine rağmen, bu haktan hep mahrum edilmişti. Yıpranma payı, mevcut iktidar tarafından sağlık çalışanlarına 5-6 yıl boyunca 14 Mart Tıp Bayramlarında sözü verilen ama hep ertelenen bir hayale dönmüştü.

Nihayet 2018 yılında yapılan kanun düzenlemesiyle, 6 yıla 1 yıl gibi daha az oranda ve çalışanların mevcut emekleri de yok sayılarak çıkartıldı. Bu haktan yararlanabilmek için, 2018 yılından itibaren en az 10 yıl çalışma şartı konuldu. Yani 2018 yılında zaten çalışan 25 yıllık bir sağlıkçının bakiyesi sıfır sayılarak, 10 yıl daha çalışırsa bu 10 yıl üzerinden 6 yıla 1 yıl hesabı ile yıpranma hakkı kullanıma açıldı. SGK tarafından yapılan düzenlemeler ile, sağlıkçıların sadece hasta hizmetlerini aktif verdikleri saatlerin hesabı ayrıca istendi. Resmi tatil ve ofis gibi çalışmalar çıkarılınca geriye kalan süreler baz alınarak işlem yapıldı. Sağlıkta dönüşümü gerçekleştiren, en kritik zamanlarda fedakârca çalışan milyon civarındaki sağlık personelinin emekleri yok sayıldı. Kısacası, işe yeni girecek sağlık personellerine yönelik kısıtlı bir hak tanımlaması yapıldı. Yani dağ fare doğurdu! Yıllarca verilen vaatlerle oyalanan sağlık personeli ile adeta dalga geçildi!

Sağlık personelinin sahipsizliğinin başka bir göstergesi de şudur: 2018 yılında aynı yasa ile yıpranma hakkı verilen gardiyan memurlarına özel madde sayesinde, geriye dönük yıpranma haklarını 2008 yılından itibaren kullanabilmeleridir. Sağlıkçıya asla olmaz denilen, diğer memurlara bal gibi olabilmektedir!

Sayın Tansu Çiller'in Başbakanlığı döneminde, Rahmetli Erbakan'ın efsane maaş zamlarının dışında özel olarak polisler, öğretmenlere ve sağlık personeline %18 ek maaş zammı yapılmasına karar verildi. Polis ve öğretmenler için gerekli kanunlar çıkarıldı ve emekliliklerine esas maaşlarında %18'lik iyileştirme hemen yapıldı. Ancak sağlık personelinin de zam kanunu yapılamadan Çiller Hükümeti düştü. Gelen hükümetlerde sağlıkçıların eksik kalan bu %18'lik zamları hiç verilmedi! Sağlık personeli döner sermaye primi alıyor denilerek buna gerek görülmedi. Bu haksızlık yüzünden, sağlıkçıların emekliliğe esas net maaşları asgari ücretin altında kalmıştır. Sağlıkçılar emekli olunca maaşlarının yarısı gittiğinden dolayı, neredeyse ölene kadar çalışmak zorunda kalmaktadır.

Pandemi zamanında zaten yasaklanan yıllık izin haklarını normal zamanlarda da kullanamıyor sağlık personeli! Çünkü izin veya hastalık raporları ayda 5 günü, yılda 12 günü geçtiğinde,

zaten düzensiz ve dengesiz ödenen ek ödemelerinin neredeyse tamamı kesiliyor. Yıllık izinlerini her zaman devletten parayla satın almak zorundadır sağlık personeli! Bu durumlara düşen başka kamu çalışanı biliyor musunuz?

Tıpkı yıpranma gibi sonu hüsrana götüren başka bir konu da 3600 ek göstergedir! Subay-Astsubay kardeşlerimiz yıllardır 3600 ek göstergesi eğitimi bağımsız mesleki kazanım olarak alıyorlar. Helal olsun ve daha fazlası da verilsin! 39 sağlık hizmeti branşından sadece Hemşire grubunu ve onların da sadece lisansiyer olanlarını kapsayacak şekilde daraltılarak konuşulan 3600 ek göstergenin kendisinden önce fitness ortaliğı karıştırmaya başlamıştır. Sağlık hizmet ekibini oluşturan 39 branşın tamamına mesleki sınıflandırma ile 3600 ek göstergenin verilmesi, hekimlerin ve alanında lisansüstü eğitimler alarak hizmet kalitesini geliştirenlerin daha üst sınıflara taşınarak adaletin sağlanması gerekir!

Yıpranma fiyaskosundaki acı deneyimden dolayı, 3600 ek göstergenin de sağlık çalışanları için bir fitness ve hayal kırıklığı olacağına dair, çok kuvvetli endişelerimiz var!

Gelelim yemek mevzusuna;

Sağlık personelinin büyük bir kısmı “Yataklı Tedavi Kurumu” denilen kamu hastanelerinde görev yapmaktadır. Hastaneler, 1973 yılında çıkarılan ve 1982 yılında güncellenen “YATAKLI TEDAVİ KURUMLARI İŞLETME YÖNETMELİĞİ” ile işletilmektedir. Hastanelerde görev yapan tüm personelin ve stajyer öğrencilerin vardiyalarına göre 3 öğün yemek almaları, yönetmeliğin 89. maddesinde tanımlıdır. Hastaların ve personelin yiyeceği yemeklerin 3 kap olması, kahvaltılarda çay gibi içeceklerin dışında da 3 çeşit kahvaltılık verilmesi 90. maddesinde tanımlıdır. Yemek çeşitleri ve gramajlarındaki sınırlamalar kıtlık yıllarının zor şartları dikkate alınarak yapılmıştır.

Aşağıda bir kısmını gördüğünüz azami yemek iştirak malzemeleriyle, yapılan yemeklerden sağlık personeli doymuyor! Anormal efor sarf ettiği halde yeterince beslenemiyor! En iyi ve kaliteli ürünü değil en ucuzu seçtiren hizmet alım ihaleleri yüzünden en kalitesiz malzemelerle yapılan yemeklere talim etmek zorunda kalıyor. Hastaneler artık yemeği kendileri pişirmediği, toplu hizmet alımına gidildiği için özel firmaların rekabet savaşlarına sağlık personeli kurban ediliyor. Sözleşmeli Sağlık Yöneticilerimiz ise en ucuz yemek ihalesini yapmakla övünüyorlar. Sağlık Yöneticileri 3 kap ve kısıtlı gramajlı yemekle kimsenin doymayacağını bildikleri için, ihaleleri resmen 3 kap üzerinden yapsalar da öğün

yemeklerinde firmaları 4. sabit çeşit olarak çorba vermeye zorluyorlar. Yemek firmalarının da kendilerini korumak için maliyeti genele yayması yüzünden, malzeme miktarları ve lezzet kaliteleri iyice düşüyor.

Örneğin istihkak listesinde her personel için öğle ve akşam yemeğinin toplamında verilen kemikli çiğ et miktarı sadece 200 gramdır. Etli yemek çıkan günlerde tek öğünde bu miktar verilemez. Bir kısmı diğer öğüne ayrılır. Zaten her gün et yemeği de çıkmaz. Et çiğ olarak hesaplandığı için pişince büyük bir kısmı da azalır. Sonuç olarak listede “Et Kavurma” bile yazsa %98 patates yer sağlık personeli. Tavukların iki budunun bir arada verildiğini hiç bir zaman göremez mesela! Yukarıda gördüğünüz resim, iki sağlık çalışanına verilen gerçek bir kahvaltı örneğidir. Bunları yiyerek gecedan sabaha kadar, bazen kan ter içinde kalırcasına yoğun çalışmaları bekleniyor. Hastanelerde doymayan veya kötü yağlar yüzünden sağlığı bozulan personel zaten kısıtlı olan maaşıyla dışarıdan sipariş vermek veya evden yemek getirmek zorunda kalıyor. Yakınıntzdaki hastanelere öğle sırasında bakarsanız yiyecek taşıyan çok sayıda yemek kuryesini görebilirsiniz. Ya buna da imkanı olmayanlar ne yapsın?

Besin'in Cinsi :	Günlük Azami Miktarı	Haftalık Azami Verilme Sayısı :	Kullanma ve Değişirme Şekli :
Süt veya Yoğurt	250	7	Bu süt veya yoğurt, gerektiğinde yemeklerde kullanılabilir.
Çay	1,5	7	Gerektiğinde bütüski ile beraber ikindi kahvaltısında da verilebilir.
Şeker	20	7	Kahvaltılar için
Şeker	50	5	Tatlılar için
Beyaz Peynir	40		Kahvaltılar için (yerine 20 gr.kaşar veya eritme peyniri verilebilir.
Beyaz Peynir	20	2	Börek ve makarna için
Yumurta	1 Adet	2	Kahvaltılar için
Yumurta	1/2 Adet	2	Börekler için
Yumurta	1/4 Adet	4	Çorbalar için
Reçel veya marmelat	30	7	Kahvaltılar için(yerine aynı miktar pekmez bulama veya bal verilebilir.)
Kahvaltılık yağ (Margarin)	15	3	Kahvaltılar için
Zeytin	25	4	Kahvaltılar için (Yerine aynı miktar yeşilzeytin verilebilir.)
<u>Et-Kemikli</u>	<u>200</u>	7	Et yerine bir öğün için 150 gr. Tavuk Hindi, Balık verilebilir.
Baklagiller-Kuru	50	4	Yemekler için

Asgari ücretten aşağıda kalan maaşları, ücreti çok fahiş kesilen yıllık izinleri ve hastalık raporları, hastanelerin kendi kurumsal borçları yüzünden yeterli bütçe ayıramadıkları için, hiçbir zaman tam alamadıkları performans paraları, emekli olunca yarısı giden gelirleri, korkudan izin kullanamadıkları için, çalışma azimleri ve enerjileri iyice düşen sağlık personelinin daha fazla yıpratmasak, bankalarda saatlerce beklese de gıkı çıkmayan kişilerin, 5-10 dakikalık zorunlu gecikmelerde bile sağlık personelinin kum torbasına çevirmesine sessiz

kalmasak, sağlıklı ve verimli çalışabilmeleri için yeterli ve kaliteli beslenebilmelerine imkan versek olmaz mı? Sağlık personelinin bu kadar da mı kıymetleri yok?

2,5 yıldır süren pandeminin sadece başında, göstermelik 3 ay tavandan ek ödeme yaparak, sağlıkçıların haklarını verdik mi sanıyorsunuz? Sağlık personelinin kıymetini ve emeğini anlamamız için, mutlaka yoğun bakıma düşmeniz mi gerekiyor? Sağlık personeline ücretsiz toplu taşıma hakkı pandemi sırasında verildi. (Sebepler olanlardan ve uygulayanlardan Allah razı olsun!) Sanki ulaşım ihtiyaçları sadece pandemi döneminde oluyormuş gibi, 6 aylık uzatmalarla sağlıkçıları strese sokmasanız ve tıpkı emniyet personelimiz gibi bu hakkı kalıcı yapsanız olmaz mı?

Artık, gerçek hayat şartlarından ve ihtiyaçlarından uzakta kalan, hastane yemek istihkak listeleri acilen güncellenmeli, sağlık personelinin yeterli ve kaliteli beslenebilmesi için gerekli adımlar atılmalıdır. Sağlıkta yetkili SağlıkSen Başkanı Sayın Semih Durmuş'a ilk defa seçildiğinde, tebrik mesajı ile birlikte bu konuda özel bir dilekçe vererek, düzenlemeler için desteğini şahsen talep etmiştim. Diğer konularda olduğu gibi, sağlık personelinin beslenme sorunlarını da o günden beri sümenaltı ederek, ne kadar etkisiz ve sapsarı bir sendikacı olduklarını gösterdiler sağ olsunlar!

Bizler hak ve doğru bildiğimizi kimseye hakaret ve iftira etmeden söylemeye, her biri mazlum ve ötelenmiş bir kamu çalışanı olan sağlık personelinin, sorunlarını dile getirmeye devam ederek görevimizi yapıyoruz. Etkili ve yetkililerimiz de kendilerine düşeni ve bekleneni yapar inşAllah diyerek, izlemeye devam ediyoruz.

Ercan Özçelik

Sağlık ve Sosyal Hizmet Ordusu Sendikası

İstanbul İl Başkanı

KORKMA!

Korkma kardeş, haklının yanında durmaktan,

Ama korkmalısın, Allah'tan korkmayandan!

Zevk sefa davetleri, gelebilir her bir yandan,

Ama sen de uyanacaksın, gençlik rüyasından!

Korkma dostum, mazluma yardım etmekten,

Ama korkmalısın, zalim sofrasında yemekten!

Haram lokma kolay gelir, alınteri ve emekten,

Ama sen vazgeçme, helal olan yeter demekten!

Korkma Reis, halkından yükselen sedadan,
Ama korkmalısın, ah ile yapılan her duadan!
Aile kutsaldır, koruyun diyor Yüce Yaradan,
Ama etrafındakiler saldırıyor, hiçte acımadan!

Ercan ÖZÇELİK

İstanbul-2019

Ümitvar Olalım, Güzel Gelişmeler de Var!

Akaryakıt fiyatlarındaki anormal yükselişten dolayı, işime yakın sayılan evimden yürüyerek gidip gelmeye başladım. Bugünlerde kontağı çevirdiğimizde ve gaza bastığımızda oluşan yanma ve patlamayı, motordan önce cüzdanımızda ve cebimizde hissediyoruz çünkü!

Açık havada yürürken çevreyi ve insanları gözlemlemeye çalışıyorum. Etrafında kimse olmadığı halde yürürken, ağzını ve burnunu maskeyle sıkıca kapatan, sağlıklı nefes alamadığı yüzünün renginden belli olan teslimiyetçi ve dibine kadar itaat etmeye kodlanmış insanlarımız var. Yanlış anlaşılmayacağımı bilsem, açık alandasın ve efor sarf ediyorsun, nefes alman lazım, aç şu yüzünü, diyesim geliyor.

Pandemi de olsa, felaket de yaşansa pek değişmeyen, kalabalıkta yürürken bile etrafına fosur fosur içtiği sigaranın pis dumanını dağıtarak, saygısızca ilerleyen umarsız tiplerimiz de var. Zehirli dumanlarından korunmak için sosyal mesafeyi en az ikiye katlamak gerekiyor. Duyarsızlıkları o kadar fazla ki, etrafındakilerin boğulur gibi olduğunu, yollarını değiştirdiğini, içlerinden buğz ederek kendilerine öfke ve nefretle baktığını bile fark etmiyorlar!

Bunlar kötü örneklerdi.

Gelgelelim, sayısı giderek artan hoşluklarla da karşılaşınca, insanın umutları tazeleniyor, küçük mutluluklarla hayatının lezzeti artıyor.

Hep Avrupa'dan örnekle anlatılan, yaya geçitlerinde arabaların saygılı ve kararlı duruşlarını da yaşamaya başladım. Yaya yoluna adım attığımı fark eden sürücünün, aracını durdurarak saygılı bir baş hareketiyle yol vermesi, ne kadar basit ama etkili bir jest mutluluğu veriyor, yaşayanlar bilir. Kanunen zorunlu zaten diyerek kestirip atmayalım. Yaya yolunda ezilen insan katillerinin, 3-5 yıl hapisle kurtulabildiği bir ülkede yaşıyoruz. Sürücülerimiz bu kuralı daha yeni ciddiye alarak uymaya başladılar.

Yolda giderken köşe başlarında da nezaketle yayaya yol veren sürücüleri görünce ve yaşayınca ayrı mutlu oluyorum. Yaya geçidi olmasa da kibarlığını gösteren sürücülerimizi takdirle karşılamalıyız.

Yağışlı havalarda veya suyla dolu çukurların yanından geçerken yayaların yaşadığı gerilim ve pis suyla ıslanma endişesi korku filmlerinden aşağı değildir. Bunu hisseden sürücülerin uhulet ve suhuletle yol alması, yayanın kaçabileceği fırsatı vermesi, mümkünse çukurun etrafından geçmesi insanlığındandır. Kaba saba ve saygısız insanlar ise, araç sürüşleriyle kendilerini çok uzaktan fark ettiriyorlar.

Bütün sadakalar parayla olmaz. İnsanlara yumuşak bir yaklaşım ve tebessümle konuşmak, zarar görme riski olan yaya, yaşlı, çocuk gibilerini kollamak, hayatı kolaylaştıran jest ve

güzellikler sergilemek de birer sadakadır. Yapanları belalardan korur, vicdanlarını rahatlatır. Yapılanları mutlu eder, muhatabına karşı sevgi ve saygısını arttırır, hayır dualar ettirir.

Kendimce de yapmaya çalıştığım bu güzel davranışların, toplumda giderek yayıldığını fark etmekten çok mutlu oldum. İnsanımıza dair umutlarım tazelendi. Her zaman kötüyü eleştirmek de kötülüğün yayılmasına gizli bir vesiledir. Kötülükler zaten yayılmak için özel çabaya gerek duymazlar. Ama iyiliklerin artması için takdir ve teşvik gerekir. İyiliğin, saygının ve sevginin halkımız arasında daha da güçlenmesi lazım.

Eminim ki, bu yazıyı okuyan insaflı sigara tiryakileri, sokaklarda başkasını rahatsız etmemek için daha dikkatli olmaya, araç sürücüleri de yayaların küçük jestlerle ne kadar mutlu olabileceğini öğrenince daha sık yapmaya gayret edecektir. Kötülüklerin azalmasında, iyiliklerin yayılmasında zerre kadar da olsa bir katkı olur ise, kendimi bahtiyar bir kul olarak Allah'ın rızasına daha yakın hissedeceğim. Bu güzellikleri yapmaya ve yaşatmaya değmez mi sevgili dostlar?

[Bir Cinayetin Anatomisi, Algı ve Olgu Gerçeği](#)

Hunhar bir cinayete kurban giden Sıla Şentürk isimli kardeşimizin, acı haberiyle sarsıldık

yeniden. Kısacık hayatından kopup giderken, geriye öfke, acı ve keder bıraktı. Yüce Allah, günahlarını affedip mekanını Cennet eylesin. Ailesine de sabır ve selamet versin. Katilinin hak ettiği cezayı hem dünyada, hem de ahirette bulması için hepimiz yürekten duacıyız.

Bu feci olayın ardından, herkes kendi zaviyesinden değişik yorumlarda bulunarak kamuoyunu etkilemeye ve yönlendirmeye çalışıyor. Bir insanın trajediyle sona eren kısa hayatını ve kimliğini, kendi ideolojik kavgalarına ve saldırılarına malzeme yapmaktan utanmayan kişiler ve kuruluşlar olduğunu görüyoruz.

Bu olayı kök-neden analizini yapar gibi objektif değerlendirmek, subjektif yorumlarımızı ve önermelerimizi de makul deliller üzerine bina etmek zorundayız.

Cinayetin kısa geçmişi:

Saldırıya uğrayarak vefat ettiği sırada 16 yaşında olan Sıla, henüz 14 yaşındayken 2019 yılı Aralık ayında internet sosyal ağlarından Hüseyin Can Gökçek (Zanlı) ile tanışmış, sevgili olarak hem internet üzerinden, hem de Zanlının 5-6 kez yaptığı ziyaretlerde yüz yüze görüşmeye başlamış. Sıla kardeşimiz Giresun'da, katil zanlısı da Ankara'da ikamet ediyormuş. Sıla'nın ailesi bu ilişkinin varlığından ancak geçen yıl haberdar olmuş ve müdahalede bulunmaya çalışmış. Sıla'nın kararlılığı üzerine ailesinin rızası ile, Zanlı 2021 yılında Sıla'nın ailesiyle tanışmak için Giresun'a gelerek evlerinde 5 gün misafir olarak kalmış. Sıla'nın ailesi Zanlının davranışlarını beğenmeyince tartışma olmuş ve Sıla ile Zanlı birlikte Trabzon'a kaçmış. Zanlı, ailenin şikayeti üzerine yakalanarak "Çocuğun cinsel istismarı" suçlamasıyla cezaevine konulmuş. Sıla önce Çocuk koruma birimine alınmış, ama kendi ve ailesinin isteği ile ayrılarak ailesinin yanına dönmüş. Sıla'nın şikayetinden vazgeçmesi üzerine, Zanlı tahliye olarak Ankara'ya dönmüş. Sıla'da bir süre sonra Zanlının yanına giderek bir ay kadar aynı evde yaşamış. Sıla'nın ailesi engel olamadıkları bu durumu normale çevirebilmek için, evlendirmek üzere yanlarına çağırılmış ve aralarında nişan yapmış. Ankara'ya dönen Zanlı ile Sıla'nın arasında kıskançlık vb. nedenlerle tekrar tartışmalar çıkınca, Sıla'nın ailesi yeniden şikayetçi olmuş ve nişanı da bozmuş. Fakat Sıla, Zanlıdan yine şikayetçi olmadığı gibi, bu sefer ailesinin de yanında kalmak istememiş ve tekrar kaçma endişesi üzerine ailesinin talebi ile Savcı talimatıyla Aile Bakanlığı Sevgi Evlerinde barınması sağlanmış. Sevgi Evlerinde kalan Sıla, sonradan tekrar dilekçe vererek Zanlıdan şikayetçi olmak istediğini ve Zanlı ile ilişkisini tamamen bitirdiğini beyan etmiş. Sıla şikayetçi olunca yeniden mahkeme ile yüzleşen Zanlı,

geçtiğimiz Ocak ayında Giresun’a gelerek Sıla ile görüşmüş ve şikayetini geri alması için ikna etmeye çalışmış. Bu sırada çıkan tartışma sonucu evden aldığı bir bıçakla bu hunhar cinayeti işlemiş.

Katilin hak ettiği nedir?

Olayı irdilemeden önce, adalet boyutuyla olması gerekeni inancımız ve insanlığımız açısından belirtelim. *“Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında kısas size gerekli kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın. Ancak her kime, kardeşi tarafından bir şey bağışlanırsa artık ona hakkaniyetle uymalı ve diyeti ona güzellikle ödemelidir. Bu, rabbinizden bir hafifletme, bir rahmettir. Bundan sonra kim haddi aşarsa ona elem verici bir azap vardır. Kısasta sizin için hayat vardır, ey akıl sahipleri, umulur ki sakınırsınız.”* (Bakara 178/179) Hükmüyle, haksız yere can alanların nasıl cezalandırılması gerektiğini Yüce Yaratıcımız olan Allah-u Teala belirlemiştir.

Sevdiği bir insanın katledilmesine karşılık olarak, maktul yakınlarının yüreğini kısastan başka bir cezalandırma soğutmaz ve teselli etmez. Özel hallerde maktul yakınlarına ödenebilecek diyete dayanmadan, hiç kimsenin katilleri affetme yetkisi ve hakkı olamaz. Türkiye’de idam cezası kaldırıldı. Siyasi davalara ceza konusu edilmeden, sadece doğrudan ve kesin ispatlanmış haksız yere işlenen cinayetlerde verilmek üzere, idam cezasının acilen geri getirilmesi gerekir.

Hükümetin başı olarak Sayın Cumhurbaşkanımızın, idam cezasının meclise sunulması talimatını Genel Başkanı da olduğu iktidar partisi yetkililerine derhal vermesini bekliyor ve diliyoruz. O talimat vermeden hiç kimsenin teklif etmeyeceğini, başkası teklif edilse bile onaylanmayacağını, o yüzden sadece *“önüme gelirse imzalarım”* diyerek sorumluluktan kaçamayacağını da iyi biliyoruz. Aksi takdirde başka katillerin gelecekte cinayet işlemesini caydıracak adalet gücümüz kalmayacak, bizler de her vahşi cinayetin ardından ağlaşıp lanetlemekle yetinmek zorunda kalacağız.

Bu cinayetin anatomik bileşenleri nelerdir?

1-Sıla’nın sosyal medya erişimi: Henüz 14 yaşında olmasına rağmen, Sıla gibi bir kız çocuğu kendi adına sosyal medya hesabı açıp kullanabilmektedir. Sosyal medya hesaplarını açmak için şart koşulan yaş sınırı 13’tür. Sıla kardeşimizin cinayetine giden yolun ilk adımı, 13

yaşında başlayan kontrolsüz sosyal medya ve internet erişimidir.

2-Ailenin Sıla'nın hayatındaki etkisi: Sıla'nın ailesi, kızlarının başka bir şehirdeki adamlarla uzaktan ve yüz yüze görüştüğünü ancak bir yıl sonra öğrenebilmiştir. Ailesinin, Sıla ile olan iletişimde ve yetiştirme tarzında sorunlar olduğu anlaşılmaktadır.

3- Ailenin Sıla'nın kararına mecburi uyumu: Ailesinin bu ilişkiyi aslında istemediği açıktır. Ancak, Sıla'nın kararlılığı ve ısrarı üzerine çaresiz düşerek, Zanlı ile görüşmeye ve evlerinde misafir etmeye mecbur kalmışlar.

4-Sıla'nın yasal salahiyeti: Zanlı ile Sıla'nın aile ortamında çıkan tartışma sonucu Trabzon'a kaçmaları da Sıla'nın kararlılığını veya zanlı tarafından ikna edilerek kandırılmışlığını göstermektedir. Sıla'nın ailesini şikayetine rağmen, Zanlının serbest bırakılmasındaki temel unsur Sıla'nın şikayetçi olmamasıdır. Yaşı itibarı ile Sıla, yasalar açısından cinsel rüşte sahip görülmüştür.

5-Ailenin yetki alanı: Zanlı Ankara'ya döndükten sonra, Sıla'nın ailesini terk ederek zanlı ile beraber bir ay yaşaması da ailesinin Sıla üzerindeki etki ve yetki kabiliyetinin tükenmişliğini göstermektedir.

6-Zorunlu onay ve nişanlanma: Ankara'da fiilen karı-koca hayatına başlayan Sıla ile Zanlı arasındaki durumu düzeltmek ve meşru sınırlara çekmek isteyen ailenin, evlendirme garantisiyle Sıla'yı geri çağırması sosyal ve ahlaki bir zorunluluk şeklinde hissedilmiştir. Burada ailenin çifti zorla nişanlaması değil, mecbur bırakılarak durumu onaylaması söz konusudur.

7-Nişan bozumu ve cinayet: Nişanın ardından Ankara'ya dönen Zanlı ile Sıla arasında gelişen anlaşmazlıkların seyrinde kendilerinin veya ailenin dahlinin ne kadar olduğu bilinmiyor. Ancak sonuçta nişan bozuluyor ve sonrasında Sıla'nın devlet koruması altında barınırken ilk defa kalıcı şekilde şikayetçi olmasıyla olayın seyri değişiyor. Zanlının, Sıla'ya şikayeti geri çekirmek amacıyla yanına gelerek yaptığı görüşme sırasında çıkan tartışma sonucu bu hunhar cinayet işleniyor.

Medya ve Feminist Odakların Olayla İlgili Algı Çarpıtmaları

Bu korkunç cinayetin ilk haberi ve sonrasında yapılan yorumların tek hedefi vardır: Meşru aile

yapımız ve ailedeki doğal ebeveyn otoritemiz! Sıla kızımızı sanki zorla nişanlanmış ve çocuk yaşta evliliğe zorlanmış gibi gösterdiler. Bütün haberlerde çocuk evliliği cinayeti vurgusunu yaparak, Sıla üzerinden ailesini ve evlilik kurumunu yıpranma kampanyalarını başlattılar. Bu cinayetin perde arkasında yatan nedenleri incelemek ve kökten tedbir almak için yapıcı baskı oluşturmak kimsenin aklına gelmedi. Daha önce konusu açıldığında İdam cezasının geri gelmesine şiddetle karşı çıkanlar, Sıla kızımız gibi daha kaç masumun ölmesine neden olduklarını hiç düşünmediler.

Bu vahşet üzerinden aile ve evlilik kurumuna yapılan saldırılara karşı dirayetli olmak, Devlet yönetimi başta olmak üzere, hepimizin ödev ve sorumluluğudur. Feministlerin bu vahşeti kullanarak, zaten dengesi bozulmuş olan aile kurumunu daha da zayıflatacak ve cinsiyetçi bölücülüğü tırmandıracak operasyonlarına hep birlikte karşı çıkmamız gerekir.

Cinayet Bileşenlerinin Ayrıntılı Analizi ve Gözlerden Kaçırılan Gerçekler:

Günümüzde ailelerin, çocukların eğitiminde, karakter ve ahlak yapılarının oluşumunda katkısı oldukça azaldı. Dine ve ahlaka aykırı kararlarını özgürce alabilen ve bunları dayatabilen nesiller çoğaldı. Ailelerin çocuklarıyla olan iletişimi bozuldu. Olumlu davranış modelleri ve örnekleri kaybolmaya başladı. Sıla'nın durumunda da ebeveynin yetersizlik gibi görünen çaresizliğini fark etmemiz lazım.

Sıla kardeşimiz yasalar ve global sosyal medya açısından bir çocuk değil, yetişkin ve kararlarında özgür bir birey olarak kabul edilmektedir. Çocuk cinayeti ve çocuk yaşta evliliğe zorlanma gibi yaklaşımlarla, aile ve erkek düşmanlığını körüklemek isteyenlerin çabası kirli ve şeytani bir oyundur. Twitter, facebook, instagram vb. sosyal platformların üyelik şartlarına bakılırsa üyelik için asgari yaş sınırının 13 olduğu görülecektir.

Yasalarımız açısından 16 yaşındaki Sıla kızımız cinsel rüştünü kazanmış bir birey olarak görülmektedir. Türk Ceza Kanunu 103.maddesinde çocukların cinsel istismarı bahsi işlenmiştir. Çocuklara yönelik tecavüz ve sarkıntılık suçlarında ceza için üst sınır olarak 15 yaşı esas alınmıştır. Çocuğa tecavüz suçunda aile şikayeti beklenmeksizin kovuşturmanın başlatılmasına, sarkıntılık hallerinde ise ebeveynlerin şikayetine göre davranılmasına hüküm verilmiştir.

15 yaşından büyüklere yönelik cinsel suçlar ise “*reşit olmayanla cinsel ilişki*” bağılığı altında

104.maddede yazılmıştır. 15 yaşını bitirmiş çocuklar, cinsel eylemleri açısından hür kabul edilmiş; cebir, tehdit ve hile yöntemleriyle çocuğun rızası olmadan yapılan cinsel ilişkiler veya sarkıntılık suçlarına karşı ise cezalar konulmuştur.

Zaten ailesi açıkça şikayetçi olmasına rağmen, Zanlının daha ilk eyleminde tutuklu kalmamasının nedeni de Sıla'nın şikayetçi olmamasıdır. 15 yaşından itibaren, ailelerin çocuklar üzerinde cinsel yaşantıyla ilgili yetkisi ve yaptırımı yoktur. Özgürlük adına, 13 yaşından itibaren çocukların serbestçe flörtleşmesini savunanların, ailelerin müdahalesini gericiilik ve bağnazlıkla suçlayanların bu tür vakalardan sonra hiç utanmadan yetkilerini yok ettikleri ebeveynleri suçlaması da tam bir ikiyüzlülük ve alçakça tavidir!

Ülkemizin de tarafı olarak 2007 yılında imzaladığı Lanzarote Sözleşmesi, 15 yaş ve üzeri gençlerin rızaları ile pornografik unsurlar içinde yer almasına, cinsel serbestlik yaşamasına, 13-15 yaş arası çocukların kendi aralarında rıza ile cinsel beraberlik yaşamasına yasal kılıf oluşturmaktadır. Bu sözleşme, çocukları koruma adıyla çocuk cinselliğini meşrulaştırma aracı olmuştur. Yasalarımız da 15 yaş sınırını kabul ederek uygulamış, 13-15 yaş arası çocukların kendi aralarında veya büyüklerle olan cinsel beraberliklerini ise suç olarak görmeye devam etmiştir. Şeytani odaklar flörtü tavsiye eden kampanyaları ile, cinsel rüşt yaşını Türkiye'de de 13'e indirerek, ailelerin müdahale yetkilerini tamamen kaldırmaya çalışmaktadır. Cinsel özgürlük ve cinselliğe başlama yaşı gittikçe düşürülürken; ailelerin rızası ile yapılan evlilik yaşının özellikle yüksek tutulması ve genç yaşta evlenenlerden sadece erkeklerin cezalandırılarak hapislerde çürütülmesi de ayrı bir garabettir!

Feshedilen İstanbul Sözleşmesi ile ona dayalı olarak çıkarılan ve halen yürürlükte olan 6284 sayılı yasanıza göre, Sıla kardeşimiz bir çocuk değil kadındır! Kadın kimliğinin başlangıcı kızlar için doğumdan itibaren, erkekler için de kendisini kadın gibi hissetmeye başladığı andan itibaren. 6284 sayılı kanun yüzünden, annesinin ve özellikle babasının Sıla kızımıza zerre kadar baskı yapma, Zanlı ile görüşmekten men etme, ekonomik ve psikolojik açıdan zorlayıcı dayatmada bulunma hakkı zaten hiç yoktu! Kanunlar ailenin değil, Sıla'nın şikayetine göre cezai işlem yaptırıyordu. Sıla'nın zanlı ile birlikte yaşaması, cinsel münasebette bulunması, babaevini terk etmesine karşı ailesinin eli kolu bağlanmış, ağır cezai yaptırımların tehdidi altında tutulmuştur. Sıla'nın babası, kızına bu yüzden bir tokat atmayı bırakın, bağırıp çağırdığında dahi, Sıla polise şikayet ederse kendi evinden 6 ay uzaklaştırma, konu komşuya hepten rezil olma, maddi ve manevi işkenceye maruz kalma ile karşılaşacaktı. Sıla'nın

yaşanan olaylardaki pervasızlığında ve ailesinin çaresizliğinde bu gerçeğin de yattığını görmek gerekir!

Sonuç olarak, bu ve benzeri cinayetlerin uzman ve tarafsız ekipler tarafından analiz edilmesi, tekrar yaşanarak başka canların yitip gitmemesi için tedbirler alınması, yaratılışımıza ve medeniyetimize düşman kalan yasaların acilen ıslah edilmesi gereklidir. Boşa geçen sürede devam eden cinayetlerin ve her biri cinayet gibi sonuçları olan aile yıkımlarının vebali yetkisi olduğu halde düzeltilmesi için talimat vermeyen liderlerin ve onlara sessiz kalarak zulmü onaylayan biz seçmenlerin üzerindedir. Yüce Allah sonumuzu ve hesabımızı kolaylaştırsın! Durumumuz hiçte iyiye gitmiyor!

Hanımefendiler, Asıl Düşmanınız Feministlerdir!

Bütün dini ve geleneksel öğretileri, cinsiyetlere yüklenen kadim rolleri reddeden feminizm, kadınların asıl ve en tehlikeli düşmanıdır. Kısa zamanda bu gerçeğin farkına varıp tedbir almadıkları takdirde, kadınların geri dönülemez bir uçuruma doğru gittiklerini bilmeleri gerekiyor.

Feminist kadın örgütleri ve liderleri, özgürlük ve eşitlik mottosuyla kandırdıkları kadınları peşlerinden sürükleyerek, uçurumdan yuvarlanan koyun sürülerine dönüştürüyor. Kendileri ile birlikte yoldan çıkardıkları diğer kadınların da dünya ve ahiretlerini berbat ediyorlar.

Tesettür bir özgürlük ifadesi ve davranışıdır. Kadının güzelliklerini sadece sevdiği ve seçtiği kişilere gösterme özgürlüğünü kazandırır. Kimlerin onu görebileceği imtiyazını sürekli kendi ihtiyarında (iradesinde) tutar. Müslümanlar için tesettür ölçüleri, mahrem ve namahrem bellidir. Müslüman olmayan kadınlar da tesettür benzeri kıyafetlerle bu özgürlüklerini kullanabiliyorlar.

Feministler ve diğer din düşmanları, gerçeği tersyüz ederek tesettürü özgürlük yerine kölelik gibi gösterdiler. Açılıp saçılarak bütün gözlere kontrolsüz seyir malzemesi olmayı da özgürlük gibi sundular. Eskiden sadece mahremine karşı güzel ve çekici olması yeterli olan kadınların, hiç tanımadıkları sokaktaki insanlara ve sosyal ortamlarındakilere karşı, sürekli güzel ve bakımlı olmak zorunda hissetmelerine ve adeta bir köle gibi kıyafet çeşitliliği, makyaj ve takılarıyla kendilerini beğendirme yarışına girmelerine neden oldular.

Kadınlar; fitraten korunmaya, güvenliğe, sevilip sayılmaya, ihtiyaçlarının karşılandığı mutlu aile yuvalarında yaşamaya ve çocuklarını yetiştirmeye meyilli yaratılmıştır. Kendilerine bu imkanı sağlayacak, maddi ve manevi açıdan yeterli, güçlü, sevgili ve şefkatli kocalarının olmasını isterler. Feminizmin erkek düşmanı eşitlikçi ve isyancı söylemleri, kadının bu naif ve nazik yapısını yok sayarak aşırı yük almasına, yıpranmasına, kaba ve hoyrat tavırlar içinde erkek rollerini de üstlenerek anormalleşmelerine neden olmaktadır.

Gelelim asıl tehlikeye!

Feministlerin, Hükümetleri ve Millet Meclisini cendereye alarak çıkardıkları mevzuatlar ve yargıda oluşan anormal içtihatlar sonucu, resmi nikahla evlenmek, erkekler için büyük bir tuzak ve ömür boyu çekilecek bela haline getirilmiştir! Evliliğinden mağdur ve pişman erkekler denizine, her geçen gün yüzlercesi daha ekleniyor. Eskiden olsa çok ayıp ve dinin hükümlerine de karşı görülen “erkekler sakın evlenmeyin” kampanyalarına, giderek toplumun her kesiminden destek veriliyor.

Birlikte yaşamak için mutlaka resmi nikahın şart olmadığı kanaati, tıpkı Avrupa ve ABD’de olduğu gibi ülkemizde de yaygınlaşıyor. Sapkın ve ahlaksız sanatçıların, medyatik ünlülerin

öncülüğünü yaptığı zina odaklı nikahsız beraberlik, halk arasında da giderek yayılmaya başladı. Din-iman derdi olmayanlar için zaten hava hoştu, dindar insanlar da kendi arasında dini nikah yaparak birlikte yaşamaya başladılar. Resmi nikahın tehlikelerini gören aileler de hoşlarına gitmese bile bu duruma artık razı oluyorlar. İlk evlilik yaşının giderek yükselmesi gençlerin ailelerinden bağımsız kararlar almasına, evlilik masraflarının aşırı çoğalması da klasik törenlerden kaçınılmasına yol açıyor. Dini nikahın aleniyet şartı da sağlandıktan sonra, aileler dahil herkes memnun şekilde hayatına devam ediyor.

Resmi nikahsız beraberlik, aslında kadınlar için büyük bir tehlike ve tehdittir! Anormal hak ve yetki talebiyle çekilmez hale getirilen resmi nikahın yerine; güvensiz, sağlıksız, belirsiz ve huzursuz bir hayata katlanmak zorunda kalıyorlar. Resmi nikahsız cinsel birlikteliklerin önünde hiçbir engel olmadığı için, evlenmek gereksiz, pahalı ve aşırı riskli bulunuyor. Resmi nikah olmadan partner türü ilişkiler, toplumda yeterince yayılır ve genel kabul görürse, kadınlar için tam bir felaket ortamı hazırlanmış demektir.

Evliliğin bu kadar zor, pahalı, din, gelenek ve erkek düşmanı bir yapıya dönüştürülmesi yüzünden terk edilmeye başlandığı, açık bir gerçektir. Resmi TÜİK verileri, düşen evlenme sayılarına karşın, yükselen boşanma ve evlenme yaşları ile bu gerçeği göstermektedir. Kadınları yoldan, dinden ve imandan çıkararak peşine takan feministler yüzünden, *“Dimyata pirince giderken, evdeki bulgurdan olmanın”* acı tablosu meydana çıkmaya başlamıştır.

Günümüzde Müslüman erkeklerin çoğunluğu kocalık haklarının ve sorumluluklarının farkında değil! Hanımların hak ve yetkilerini de bilmiyorlar! Aileden ve etraftan gördükleri ile yetinerek, hak ve adalet yerine nefislerine uyarak kendilerine de hanımlarına da zulmedebiliyorlar. Yapılan hata ve zulümler birikerek, şimdi yaşadığımız din ve erkek düşmanı yasal atmosfer gibi bir şefkat tokadıyla suratımızda patladı! Bunları da görmeli ve hudutlarımızı yeniden keşfederek yaşamayı başarmalıyız. Evet, kadınlar feministlere uyarak fitratlarına ve kendi çıkarlarına adeta savaş açtılar ve şimdi korkunç sonuçlarıyla yüzleşmeye başladılar! Ama biz erkeklerin cehalet ve bencilliğinin de onları bu yola sevk eden nedenler arasında olduğunu unutmamak gerekir.

Kıymetli Hanımefendiler!

Feminizm, sizleri dünyada ve ahirette hüsrana sürükleyen, sıcacık güvenli yuvalarınızdan koparıp ortalık malzemesine dönüştürmek isteyen, varlığını erkek ve aile düşmanlığında

gören, acı ve mutsuzluğunuzdan beslenen, karanlık bir ideoloji ve şeytanın tarikatıdır. İster mor, isterse yeşil örtülü olsun, hiç bir feministe uyararak peşlerinden uçuruma yuvarlanmayın! Ailenizi ve sevdiklerinizi şeytandan ve şeytanın askerlerinden koruyun! İnanın ki kurtuluş ve huzurunuz, sevginiz ve mükafatınız hem çok kolay, hem de size bağlıdır.

Kıymetli Beyefendiler!

Kadınlar Allah'ın bize kutsal birer emanetidir! Emanetin sahibi değiliz! Emanetimize hak ettiği değeri vermek, sevmek, saymak, iltifat etmek, korumak ve ihtiyaçlarını gidermek zorundayız! Helali olan bizlerden göremediklerini, haram kişilerde ve kapılarda aramak zorunda kalmasınlar! Zehirli sevgilerde ve ilgilerde şifa bulmaya çalışmasınlar! Onlara karşı olabildiğince sevgili ve sabırlı davranmalıyız! Birlikte çıktığımız ahiret yolculuğunda hiç fire vermeden, çocuklarımızla birlikte son durak olan cennette buluşmak üzere, elimizden gelen çabayı göstermeli ve aile kervanımızı her türlü saldırıdan korumalıyız.

Değerli kardeşlerim! Hayatımızın tekrarı yok. Ama mutlu ve huzurlu yaşamak için mükemmel aile örneğimiz Hz. Muhammed Aleyhisselamın güzel yaşantısında fazlasıyla var. Kadın veya erkek olarak, nefsimizi değil Sevgili Peygamberimizin hayatını esas alalım ve hayatımızda tatbik etmeye çalışalım. Yapamadıklarımızdan ise tevazu ile Allah'a sığınalım. Güzel olmaz mı?